

plutire

Cristianlisandru

noaptea se lepăda de umbre
una câte una
lasciv
fără cuvinte
un înger abia trezit
își spăla fața cu apă rece
sufla în lumânările cerului
mângâia dimineața palidă cu aripi amorțite

s-a mai stins o stea
îmi spuneai
decupată în ochiul încetșosat al ferestrei
noaptele de dragoste sunt atât de scurte
gândeam înfiorat
părul tău cobora ca o scară de mătase
până la pământ
sub tălpile goale eram chiar eu
întins peste câteva vise absurde

tu pluteai între noapte și zi
ca o umbră nehotărâtă
rămasă în urmă

Cristian Lisandru - volumul "Poeme de la capătul lumii"